

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci právní věci

žalobkyně: **L. T. N.**, státní příslušnost V.
v ČR bytem xxx

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 11. 2017 č. j. MV-28277-4/SO-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto její odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „správní orgán I. stupně“ nebo „OAM“) ze dne 24. 11. 2016 č. j. OAM-19435-15/DP-2016, jímž bylo podle § 169 odst. 8 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „ZPC“) zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně pobývala na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia s platností do 15. 9. 2016. Dne 13. 7. 2016 podala u OAM žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia podle § 44a odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

ZPC (dále jen „žádost“). Správní orgán I. stupně zjistil, že podmínky stanovené zákonem jsou splněny, proto dne 24. 8. 2016 rozhodl, že doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia bude při splnění dalších podmínek žalobkyni prodloužena. Dne 13. 9. 2016 se žalobkyně dostavila k OAM za účelem zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu obsahujícího nosič dat s biometrickými údaji ve smyslu § 44a odst. 12 ZPC a po provedení tohoto úkonu převzala výzvu k dostavení se na dané pracoviště k převzetí tohoto průkazu se stanovením konkrétního termínu dne 24. 10. 2016 v 8:00 hod. Současně byla informována o nutnosti přinést si sebou platný cestovní doklad, kolek v hodnotě 2.500,- Kč, byla poučena o důsledcích nedostavení se ve stanovené lhůtě, resp. ve lhůtě do 60 dnů ode dne, kdy byly pořízeny biometrické údaje ve smyslu § 44a odst. 13 citovaného zákona a možnosti zastavení řízení podle § 169 odst. 8 písm. a) téhož zákona v případě nesplnění této povinnosti. Současně byla uvědomena o tom, že je třeba správní orgán I. stupně neprodleně informovat o závažných důvodech, bránících žalobkyni dostavit se, jakož i nutnosti tyto okolnosti řádně prokázat (dále jen „výzva“). Danou výzvu převzala žalobkyně osobně, což potvrdila svým podpisem. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně ve lhůtě stanovené ve výzvě k převzetí průkazu o povolení k pobytu nedostavila a zároveň do dne vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně nesdělila, případně listinnými důkazy nedoložila důvod skutečně na její vůli nezávislý, který by jí bránil dostavit se k převzetí průkazu o povolení k pobytu, došlo k naplnění důvodu uvedeného v § 169 odst. 8 písm. a) ZPC, pro který správní orgán I. stupně bez dalšího řízení o žádosti zastavil.

3. Žalobkyně v podané žalobě *v prvním žalobním bodu* namítala, že žalovaná porušila zásadním způsobem povinnosti odvolacího orgánu. Její rozhodnutí odporuje požadavkům ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu a je v rozporu s ustanovením § 89 odst. 2 téhož zákona. Podle žalobkyně žalovaná rovněž opomněla zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 téhož zákona. Považovala tak obě správní rozhodnutí za rozporná ust. § 2 odst. 3, 4 správního řádu. Dále popsala skutkový stav a uvedla, že se pro nemoc nemohla dostavit na určený termín 24. 10. 2016. Byla objednána až na 10. 11. 2016. Tento den se dostavila na pracoviště správního orgánu, ale neměla s sebou kolek, proto jí bylo vydání průkazu odmítnuto. Následující den 11. 11. 2016 se opět dostavila ke správnímu orgánu, opět jí bylo odmítnuto průkaz vydat s odkazem na nutnost objednání se na řádný termín, přičemž byla nucena odevzdat svůj původní průkaz o povolení k pobytu. Podle žalobkyně musí ve spise existovat záznam o tom, že byla objednána na jiný termín, a tom, kdy správnímu orgánu odevzdala svůj průkaz k povolení k pobytu, neboť tyto skutečnosti řádně sdělila a správní orgán I. stupně je akceptoval.
4. Ve *druhém žalobním bodu* tvrdila zásadní procesní pochybení, které mělo vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci, neboť jí nebyla ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu dána možnost vyjádřit se k podkladům v rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Ačkoliv bylo v řízení rozhodnuto o zastavení řízení, tedy procesně, je zjevné, že fakticky se jedná o rozhodnutí meritorní, je tedy na místě aplikovat veškeré povinnosti, které musí správní orgán splnit.
5. Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná argumentovala obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí s tím, že některé námitky uvedla žalobkyně již v odvolání, kterým se žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí zabývala a pro stručnost na ně odkázala. K nově

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

namítaným skutečností žalovaná uvedla, že v rámci odvolacího řízení přezkoumávala soulad prvostupňového rozhodnutí v řízení, které předcházelo jeho vydání správními předpisy, a neshledala žádné pochybení, které by mělo za následek nezákonnost tohoto usnesení. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu uvedla, že OAM vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a z informací obsažených v informačním systému cizinců, a zkoumal splnění podmínek ve smyslu § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců ve znění do 14. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje řádné odůvodnění a též úvahy, které OAM vedly k posouzení zjištěného skutkového stavu podle ustanovení § 169 odst. 8 písm. a) ZPC v rozhodném znění, nepřisvědčila námitce žalobkyně, že je prvostupňové rozhodnutí nedostatečně odůvodněné i s ohledem na § 89 odst. 2 správního řádu, kdy žalovaná přezkoumává odvoláním napadené rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Žalovaná nezjistila ani další žalobkyní namítaná porušení správního řádu. Dále konstatovala, že správní orgán při použití ustanovení § 169 odst. 8 písm. a) pro nesplnění ustanovení § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 13 v rozhodném znění nemá možnost jakéhokoli správního uvážení, neboť by jednal v rozporu s § 2 odst. 2 správního řádu. Nastalá situace není důsledkem pochybení správního orgánu, ale důsledkem malé aktivity ze strany žalobkyně. Osobní spis žalobkyně ani soupis tohoto spisu nepotvrzují její tvrzení ani v administrativních pomůckách správního orgánu I. stupně nesvědčí o tom, že by žalobkyně jakkoliv kontaktovala správní orgán I. stupně s žádostí o náhradní termín, doložila důvod na její vůli nezávislý, byl jí stanoven termín náhradní a že by v den svého dostavení se ke správnímu orgánu I. stupně byla odmítnuta. Ve spise není též úřední záznam či protokol OAM, který by svědčil o tom, že se na pracoviště tohoto orgánu v uvedených termínech žalobkyně skutečně dostavila a z ní uváděných důvodů byla vždy odmítnuta. Stejně tak není v cizineckém informačním systému údaj o odebrání, resp. zneplatnění dokladu o pobytu na území k datu uváděném žalobkyní. Naopak je zde evidováno udělení překlenovacího pobytového štítku ke dni 13. 9. 2016, tj. v den, kdy byly zpracovány údaje nezbytné pro vydání průkazu a byla jí například předána výzva. Dále je zde ke dni 5. 1. 2017 evidováno udělení překlenovacího víza žalobkyni. Tuto námitku tak žalovaná nepovažuje za důvodnou, neboť z pouhého ničím nepodloženého prohlášení žalobkyně nelze nyní usuzovat, že tomu tak skutečně bylo, tedy že se ke správnímu orgánu I. stupně dostavila. K tomu žalovaná poukázala na § 52 věta první správního řádu, tj. důkazní povinnost s tím, že žalobkyně nepodložila svá tvrzení žádnými důkazy, v dané věci se jedná o návrhové řízení, obdobně judikoval NSS ve věci sp. zn. 9 Azs 12/2015. Ze spisového materiálu nevyplývá ani tvrzení žalobkyně, že se ve stanovený termín 24. 10. 2016 nemohla dostavit z důvodu nemoci. Žalovaná k tomu uvedla, že pokud žalobkyně disponovala důkazem, prokazujícím zdravotní potíže, resp. že se z důvodu nemoci nebyla schopna dostavit, měla tento důkaz doložit již v průběhu správního řízení. Doklad však nebyl doložen ani v průběhu řízení o odvolání ani k podané žalobě. Přičemž žalobkyně ani nenavrhuje provedení důkazů na podporu těchto tvrzení. Vzhledem k tomu, že žalobkyně se ve stanovené lhůtě nedostavila k převzetí průkazu a zároveň do dne vydání usnesení nesdělila, případně listinnými důkazy nedoložila důvod skutečně na její vůli nezávislý, který jí bránil v takovém postupu, správnímu orgánu I. stupně nezbylo, než v souladu se zákonem řízení podle § 169 odst. 8 písm. a) ZPC v rozhodném znění zastavit. Žalovaná dále odmítla tvrzené porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť takový postup je dán tehdy, pokud se správní orgán zabývá meritem věci, tedy věcnou stránkou posuzovaného případu. K tomu žalovaná poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2012 ve věci sp. zn.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

8 A 388/2011, z něhož na podporu své argumentace citovala, a kde se uvádí, že v případě procesního ukončení řízení nebyl správní orgán I. stupně povinen žalobkyni vyzývat podle § 36 odst. 3 správního řádu, neboť právo vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí má podle správního řádu účinného od 1. 1. 2006 (zákon č. 500/2004 Sb.) pouze účastník řízení je meritorně rozhodováno. Žalovaná konstatovala, že se usnesení o zastavení řízení za meritorní nepovažuje, proto nebyla žalobkyně na svých právech zkrácena. Podle žalované by bylo logické, že si žalobkyně pro potřebu žádosti o stanovení náhradního termínu doklad (např. potvrzení o nemoci, o pracovní neschopnosti apod.) zajistí tak, aby mohla prokázat důvod skutečně na její vůli nezávislý, který jí bránil dostavit se za účelem převzetí průkazu o povolení k pobytu, a tento bude součástí spisového materiálu. Nikoli, že zcela rezignuje na doložení tohoto dokladu a omluvu z termínu, ačkoli byla ve výzvě poučena o právních následcích takového postupu. Podle žalované je z odůvodnění žalovaného rozhodnutí patrné, že se průběhem správního řízení před správním orgánem I. stupně zabývala, tento dostatečně přezkoumal a odůvodnila.

7. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
8. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť pro takový postup byly splněny procesní podmínky Žalobkyně důkazy nenavrhla, soud o nich proto nerozhodoval. Součástí žaloby byli pouze přílohy (plná moc advokáta, která byla posléze vypovězena, kopie žalobou napadeného rozhodnutí a potvrzení o studiu), ty jsou však součástí správního spisu, ze kterého soud při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází a důkaz jím proto neprovádí.
9. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
11. Podle ustanovení § 44a odst. 13 zákona o pobytu cizinců ve znění do 14. 8. 2017 (dále jen „rozhodné znění“) cizinec je povinen ve lhůtě stanovené ministerstvem, nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů, dostavit se na ministerstvo k převzetí průkazu o povolení k pobytu.
12. Podle ustanovení § 169 odst. 8 písm. a) téhož zákona usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec, který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, se ve lhůtě nebo na výzvu podle § 44 odst. 1 nebo § 44a odst. 12 nedostaví na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu nebo ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 13 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody nezávislé na jeho vůli.
13. Soud se předně zabýval žalobkyní tvrzenou nepřezkoumatelností žalobou napadeného rozhodnutí (*první žalobní bod*), neboť v případě důvodnosti této žalobní námítky by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v této souvislosti namítala i porušení ust. § 3, § 2 odst. 3,4 a § 89 odst. 2 správního řádu, soud z obsahu spisového materiálu (včetně podaného odvolání) a odůvodnění žalovaného rozhodnutí ověřil, zda byl skutkový stav, z něhož správní orgány

při rozhodování vyšly, dostatečný pro posouzení věci a zda žalovaná reagovala na odvolací námitky žalobkyně.

14. Žalobní námitka není důvodná. Je tomu tak proto, že správní orgány zjistily stav věci v souladu z ustanovení § 3 správního řádu, podle kterého *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2*. Žalobou napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně nejsou ani v rozporu s ustanovením § 2 odst. 3, 4 správního řádu, kde se uvádí *Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. (3) Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu*. Z obsahu spisového materiálu se totiž podává, že správní orgán I. stupně přezkoumal žádost žalobkyně a shledal, že splňuje podmínky ust. § 44a odst. 12 ZPCa proto dne 24. 8. 2016 rozhodl, že bude doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia žalobkyni při splnění dalších podmínek prodloužena. Žalobkyně se poté v souladu s citovaným ustanovením ZPC dne 13. 9. 2016 dostavila k OAM za účelem zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu obsahujícího nosič dat s biometrickými údaji (dále též „průkaz“) a po provedení tohoto úkonu převzala výzvu k dostavení se na pracoviště správního orgánu I. stupně k převzetí průkazu dne 24. 10. 2016 v 8:00 hod. Současně byla poučena o nutnosti přinést si sebou platný cestovní doklad, kolek v hodnotě 2.500,- Kč a byla poučena o důsledcích nedostavení se ve stanovené lhůtě dle § 44a odst. 13 téhož zákona do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů. Zároveň byla seznámena s následky nedostavení se v této lhůtě, tj. o zastavení řízení podle § 169 odst. 8 písm. a) ZPC a uvědomena o tom, že je třeba neprodleně sdělit správnímu orgánu I. stupně závažné důvody, bránící jí dostavit se a tyto řádně prokázat.
15. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že tento skutkový stav nastal. To se ostatně podává i ze skutečnosti, že žalobkyně výzvu převzala osobně a potvrdila to svým podpisem. Podle obsahu spisového materiálu se však žalobkyně ve stanovené lhůtě k převzetí průkazu nedostavila, lhůta 60 dnů dle ust. § 44a odst. 13 ZPC tak marně uplynula. Žalobkyní tvrzené důvody, pro které se nedostavila k převzetí průkazu ve stanovené lhůtě, a její popis dalších procesních úkonů (nemoc, která jí bránila dostavit se dne 24. 10. 2016, objednání z tohoto důvodu na jiný termín dne 10. 11. 2016, dostavení se ke správnímu orgánu I. stupně tohoto dne a odmítnutí OAM vystavit jí průkaz proto, že u sebe neměla kolek s tím, že se musí objednat na jiné datum, dostavení se na pracoviště OAM následujícího dne 11. 11. 2016, kdy jí mělo být opětovně správním orgánem I. stupně odmítnuto vydat průkaz s odkazem na nutnost objednání se na řádný termín a byla donucena odevzdat původní průkaz o povolení k pobytu) zůstávají pouze v rovině jejího tvrzení a nejsou nijak podpořeny obsahem správního spisu. Soud k tomu ve shodě se žalovanou zdůrazňuje, že žalobkyně po celou dobu správního řízení o její žádosti, tj. ani ve stanovené lhůtě, ani po jejím uplynutí před vydáním usnesení o zastavení řízení, ba ani k podanému odvolání a následně v řízení před soudem k podané žalobě nijak nedoložila, že se na termín 24. 10. 2016 v 8:00 hod. z důvodu nemoci nemohla dostavit, a nenavrhla žádný důkaz na podporu jejího tvrzení. Přitom, pokud by bylo její tvrzení pravdivé, nic jí nebránilo, aby svou nemoc dne 24. 10. 2016 doložila např. zprávou o ošetření od lékaře, potvrzením o pracovní neschopnosti apod. Neprokázaná z její strany zůstala i tvrzení o

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

dalších jednáních u správního orgánu I. stupně. Soudu je přitom z jeho rozhodovací činnosti známo, že v obdobných případech správní orgán I. stupně takové záznamy činí. Uvedená, ale ničím nepodložená tvrzení žalobkyně, proto nemohou zvrátit zjištěný skutkový stav, že žalobkyně ve stanovené lhůtě průkaz o povolení k pobytu nepřevzala, ani nesdělila, že jí v tomto úkonu brání důvody nezávislé na její vůli ve smyslu § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

16. Z obsahu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná na odvolací námítky žalobkyně dostatečným způsobem, určitě a srozumitelně reagovala, poukázala na konkrétní skutkové okolnosti a relevantní právní úpravu. K tomu zmínila ust. § 44a odst. 12, 13 ZPC, položku 116 písm. d) sazebníku, jenž je přílohou zákona č. 634/2004 Sb. o správních poplatcích (dále jen „sazebník“), § 169 odst. 8 písm. a) ZPC a § 82 odst. 4 správního řádu. Žalovaná odmítla pouhé ústní sdělení žalobkyně, že se v den určený správním orgánem I. stupně převzetí průkazu o povolení k pobytu nemohla dostavit z důvodu nemoci, neboť tuto skutečnost nedoložila dokladem, který by její onemocnění prokazoval. Nepředložila ani jiný dokument, kterým by ze stanoveného termínu svoji neúčast řádně omluvila. Žalovaná zdůraznila, že žalobkyně měla důvody nedostavení podle poučení ve výzvě sdělit do 60 dnů, ale neučinila tak a důvody nedoložila ani k odvolání. Pokud by je skutečně dříve oznámila, bylo by její podání založeno ve spisu. Pokud by byly tyto důvody doloženy k odvolání, nepřihlédlo by se k nim s odkazem na § 82 odst. 4 správního řádu. Ve správním spise k danému správnímu řízení, v soupisu spisu, ani v jeho přílohách však žalovaná nenašla úřední záznam, zápis či poznámku o tom, že by se žalobkyně dostavila k prvostupňovému správnímu orgánu nebo o tom, že se dostavila, ale byla z důvodu chybějící kolkové známky v odpovídající hodnotě odmítnuta s odkazem na nutnost objednat se a dostavit se v řádně za tímto účelem sjednaném termínu. K tomu se nevyjádřil ani se nijak nezmínil správní orgán I. stupně při postoupení spisu s podaným odvoláním. Žalovaná zdůraznila, že se jedná o řízení zahájené na návrh, které není ovládáno zásadou vyšetřovací, ale sama navrhovatelka musí být aktivní. K tomu žalovaná poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 ve věci sp. zn. 9 Azs 12/2015 a citovala z něj. K tvrzení žalobkyně o tom, že bude nucena vycestovat z území ČR a nést s tím spojené náklady žalovaná konstatovala, že se jedná o rozhodnutí procesní, při kterém správní orgán není povinen zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Podle žalované se žalobkyně ve stanovené lhůtě prokazatelně ke správnímu orgánu I. stupně k převzetí průkazu o povolení k pobytu nedostavila, ač byla poučena o následcích případného nedostavení se. Ani nesdělila důvody na její nezávislé, resp. nedoložila potvrzení o skutečnostech na její vůli nezávislé, které by jí bránily v dostavení se k převzetí průkazu o povolení k pobytu. Žalovaná tak potvrdila postup správního orgánu I. stupně s tím, že jeho rozhodnutí je zcela v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu a neshledala ani jinou vadu rozhodnutí nebo jenom předcházejícího řízení před správním orgánem I. stupně.
17. Z uvedeného je zřejmé, že žalobou napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a tvrzení žalobkyně o jeho nepřezkoumatelnosti tak nemohlo vést k jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Z předně uvedeného je rovněž patrné, že žalované rozhodnutí není v rozporu ani s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, podle kterého *odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

18. S ohledem na předně popsany skutkový stav soud uzavírá, že neshledal porušení žádného z namítaných ustanovení správního řádu a opětovně zdůrazňuje, že žalobkyně svá tvrzení o nemoci, pro kterou se nemohla dostavit ve stanovené lhůtě k převzetí průkazu a o dalších jednáních se správním orgánem I. stupně nedoložila ani k podané žalobě a nenavrhl provedení důkazů k prokázání svých tvrzení. Soud proto považuje její tvrzení za ničím nepodložená a jeví se mu jako účelová.
19. Ve shodě se žalovanou soud uvádí, že řízení o žádosti žalobkyně je řízením návrhovým, které, v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů, klade zvýšenou měrou důraz na aktivitu žadatele k tomu, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné podklady pro vyhovění žádosti. V projednávané věci žalobkyně podklady předložila, avšak přes řádné poučení správního orgánu (výzva ze dne 13. 9. 2016 č. j. OAM-19435-12/DP-2016) nesplnila další podmínky ustanovení § 44a zákona o pobytu cizinců, kdy ve stanovené lhůtě nepřevzala průkaz k povolení k pobytu, aniž by prokázala, že se tak stalo z důvodů na její vůli nezávislých. Neučinila tak ani v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, ani před vydáním prvostupňového rozhodnutí, ani v odvolacím řízení a ani v řízení před soudem. Závěry správních orgánů obou stupňů o tom, že byly splněny podmínky pro zastavení řízení ve smyslu § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců jsou proto souladné se zákonem.
20. Za neopodstatněný soud považuje i *druhý žalobní bod*, kde žalobkyně poukazovala na nedodržení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem I. stupně, neboť jí nebyla dána možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům. Soud přisvědčuje stanovisku žalované, že ustanovením § 36 odst. 3 nyní platného správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) takovou povinnost správnímu orgánu v případě procesního rozhodnutí (tedy nikoli ve věci samé) neukládá, jak je zřejmé z dikce tohoto zákonného ustanovení. V něm se totiž uvádí, *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci (zvýraznění provedl soud) dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.*
21. Uvedený závěr je souladný i s judikaturou správních soudů, na kterou opodstatněně poukázala žalovaná ve vyjádření k žalobě, a sice s rozsudkem zdejšího soudu ze dne 10. 5. 2012 ve věci sp. zn. 8 A 388/2011. V případě procesních rozhodnutí totiž správní orgán nevede správní úvahu o posouzení skutkového stavu a aplikaci hmotněprávních ustanovení, ale po zjištění, že jsou dány zákonné důvody pro zastavení řízení, je správní orgán povinen bez dalšího (meritorního posouzení) usnesením řízení o žádosti zastavit, aniž by účastníka řízení vyzýval k seznámení se s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Soud proto ani na tuto námitku žalobkyně nevěšel.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

22. Na základě shora uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 26. září 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu